

zák. byla předpokladem pro soudní povolení rozvodu manželství, o něž manželé P-ovi dodatečně zažádali. Z těchto důvodů nelze však přes ustanovení §u 18 zák. o ochr. náj. uvedené smlouvě o prodej nábytku a postoupení bytu upřítí platnosti. Je-li smlouva platnou, dlužno ovšem i dodatečný souhlas správce domu k ujednanému postoupení bytu považovati za platný a závazný, a nutno proto uznati, že žalovaný na základě smlouvy a dodatečného souhlasu správce domu vstoupil do pří-
 mého nájemního poměru k vlastníkům domu. Ustanovení §u 6 zák. o ochr. náj. nemůže se žalobkyně dovolávati, když Max P. bez jejího odporu, ba dokonce s jejím souhlasem bytem disponoval, než společnou domácnost opustil. Je-li tomu tak, jest ovšem také nerozhodným, zda žalovaný jest výhradním nájemcem bytu či zda dle vůle stran při ujednání smlouvy ze dne 9. května 1922 mělo také žalobkyni příslušetí spolunájemní právo ke spoinému bytu. Neboť, jak již v úvodu bylo řečeno, zakládá žalobkyně nárok žalobní na svém výhradním právu nájemním, žalovaný však dokázal, že mu přísluší aspoň právo společného nájemního užívání bytu, čímž zvrátil podklad žalobního nároku, opřeného o výhradné právo nájemní.

Čís. 5245.

Cesta z nouze (zákon ze dne 7. července 1896, čís. 140 ř. zák.).

Žádati za cestu z nouze může vlastník pozemku, třebaš nebyl vlastníkem knihovním. Nebyla-li přidělcům přiznána nezbytná cesta v řízení přidělovém, jsou oprávněni domáhati se jí dle zákona o cestách nezbytných, aniž by se k tomu vyžadovalo souhlasu Státního pozemkového úřadu. Zástupce tohoto úřadu netřeba přivzítí ku řízení o nezbytné cestě.

(Rozh. ze dne 1. září 1925, R II 155/25.)

Vlastníci pozemku, jichž dostalo se jim v přidělovém řízení, domáhali se na Františku N-ovi zřízení cesty z nouze. Žádosti bylo vyhověno soudu všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d u.

Námítka, že žádost o cestu z nouze jest předčasná, ježto ani žádající přidělci ani stěžovatel nejsou dosud zapsáni za knihovní vlastníky přidělených nemovitostí, vyřídily nižší stolice právem zamítavě, neboť, mluví-li zákon o nezbytných cestách o vlastníku nemovitosti cesty potřebné (na rozdíl od pachtýře anebo jiného uživatele nevlastníka), a o vlastníku nemovitosti zatížené, nemá tím na mysli a nestanoví, že k žádosti oprávněn jest jen vlastník knihovní a že cestu požadovati lze jen proti vlastníku v knize již zapsanému (§§ 1, 5, 10 a další zákona o nezbytných cestách). Předpokládá-li zákon knihovní vlastnictví na obou stranách, činí tak jen, ježto tento právní poměr bývá pravidlem, nelze však dle účelu a smyslu zákona nikterak z toho vyvozovati, že by teprve knihovní vlastnictví na obou stranách pokládáno býti mohlo za zákonný předpoklad pro uplatnění nároku toho. V tomto případě tím

méně, ježto jde o nemovitosti, přidělené účastníkům z reformy pozemkové na základě přidělového zákona, při nichž zápis knihovního vlastnictví závisí od toho, kdy Státní pozemkový úřad provede dotyčnou přidělovou akci způsobem ku knihovnímu vkladu schopným (§ 27 zák. příd.). Nesporno jest však a jest přípisem Státního pozemkového úřadu i potvrzeno, že nemovitosti byly tímto úřadem účastníkům již do držby a užívání odevzdány a jest tedy účastníky pokládati již za naturální vlastníky. Z přípisu Státního pozemkového úřadu vyplývá dále, že přidělci žádali o nezbytnou cestu již v řízení přidělovém, že jim však cesta ta pro odpor stěžovatelův nebyla přidělovým komisařem přiznána. Okolnost tato nemůže býti na závadu, by se přidělci nezbytné cesty nedomáhali podle zákona o nezbytných cestách ze dne 7. července 1896 čís. 140 ř. zák., prokáží-li zákonné podmínky pro tento svůj nárok, neboť není zákonného předpisu, který by tomuto opatření, pokud se týče nálezu přidělového komisaře propůjčoval právní účinek, vylučující pořad dle zákona o nezbytných cestách. Není tedy správná námitka, že bez souhlasu Státního pozemkového úřadu žadatelům nezbytná cesta přiznána býti nemůže; potřeba tato objevila se v důsledku přidělové akce fakticky již provedené a jest nyní na soudu, jehož se účastníci za účelem splnění této potřeby dovolali na základě zákona o nezbytných cestách, by neodvisle od Státního pozemkového úřadu, pokud se týče přidělového komisaře o této právní potřebě jednal a rozhodl dle předpisů a právních směrnic cit. zákona. Z toho důvodu nebylo též třeba ku zřízení přivzítí zástupce Státního pozemkového úřadu

Čís. 5246.

K povolení prozatimního opatření dle §u 382 čís. 8 ex. ř. postačí, osvědčí-li manželka, domáhající se odděleného bydliště, že jest ohrožena na některém ze svých právních statků, jehož skutečné porušení bylo by zákonným důvodem k rozvodu manželství od stolu a lože ve smyslu §u 109 obč. zák.

(Rozh. ze dne 1. září 1925, R II 227 25.)

Návrh manželky proti manželovi o prozatimní opatření odděleného bydliště a placení výživného, soud první stolice zamítl, rekursní soud vyhověl návrhu. Nejvyšší soud nevyhovět dovolacímu rekursu.

Důvody:

K povolení prozatimního opatření podle §u 382 čís. 8 ex. ř. postačí, osvědčí-li manželka, domáhající se odděleného bydliště, že jest ohrožena na některém ze svých právních statků, jehož skutečné porušení bylo by zákonným důvodem k rozvodu manželství od stolu a lože ve smyslu §u 109 obč. zák. Z provedeního šetření v první stolici usoudil správně rekursní soud, že manžel navrhovatelky znemožňuje jí spoluzítí ve společné domácnosti, k němuž po zákonu byla by povinnou